

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_sv_kherson@ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Миколаїв

11 листопада 2025 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління СБУ в Херсонській області підполковник юстиції Фролова Вероніка Михайлівна, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження, внесеного 21.04.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 2202323000000204 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 437 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Корневу Олександр Володимировичу (рос. Корневу Олександр Владимировичу), 02.07.1977 року народження, громадянину Російської Федерації (далі за текстом – РФ), росіянину, уродженцю м. Нальчик, Кабардино-Балкарська Республіка, РФ, зареєстрованому та проживаючому за адресою: РФ, м. Москва, пр-д Дівоче Поле, буд. 4, документованому паспортом громадянина РФ 0521 № 862523, генерал-майору ЗС РФ, командиру 7 гвардійської десантно-штурмової (гірської) Червоного прапора орденів Суворова і Кутузова дивізії Південного військового округу (м. Новоросійськ, Краснодарський край, в/ч 62295), раніше не судимому,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, тобто у веденні агресивних воєнних дій, вчиненому за попередньою змовою групою осіб (у редакції ст. 437 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Корнєв О.В.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

У статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка

є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили на території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Крім того, відповідно до ст. 8 bis (2) (a), (b) Римського статуту Міжнародного кримінального суду **вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави чи будь-яка військова окупація, незалежно від її тимчасового характеру, що є результатом такого вторгнення або нападу, чи будь-яка анексія із застосуванням сили на території іншої держави або її частини; бомбардування збройними силами держави території іншої держави чи застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави, є злочинами агресії.**

У період з 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права. Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі та поранення на території Херсонської області понад 2 тисяч цивільних осіб, у тому числі жінок і дітей, знищення та пошкодження сотень цивільних об'єктів.

Керівництво вищевказаними злочинними діями здійснюється представниками влади та збройних сил РФ.

Разом з тим встановлено, що до зазначеної діяльності співучасники злочину залучили генерал-майора Корнева Олександра Володимировича, 02.07.1977 р.н., - командувача 7 гвардійської десантно-штурмової (гірської) Червоного прапора орденів Суворова і Кутузова дивізії Південного військового округу ЗС РФ (далі – 7 ДШД), яка входила до складу угруповання військ (сил) «Дніпро» на Миколаївсько-Криворізькому напрямку Південного військового округу ЗС РФ.

У свою чергу, командувач 7 ДШД ЗС РФ генерал-майор Корнев О.В, будучи призначеним з 2021 року на посаду військового командира оперативного рівня держави-агресора Російської Федерації - керівником органу військового управління, тобто особою, яка безпосередньо здійснює планування і управління підпорядкованими йому військовими частинами та підлеглим особовим складом, діючи умисно, на виконання наказів і розпоряджень вищого військово-політичного керівництва РФ, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади РФ, командирами підрозділів ЗС РФ, Росгвардії та окупаційною владою РФ, усвідомлюючи явну злочинність отриманих розпоряджень та подальшу злочинність власних дій, а також можливість настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі людей, зокрема й цивільного населення, що є порушенням законів та звичаїв війни, через застосування методів ведення війни, заборонених міжнародним правом, розуміючи, що він порушує державний устрій та порядок, посягає на суверенітет і територіальну цілісність України з метою зміни меж її території, з мотивів встановлення контролю Російської Федерації над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року, порушуючи принципи Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), ст.ст. 1-3, 68 Конституції України, з **24.02.2022 вів агресивні воєнні дії, керуючи підрозділами 7 ДШД на території Херсонської області, у тому числі міста Херсон (до 11.11.2022)**, із бойовим застосуванням їх штатної зброї та озброєння, а також контролював їх виконання.

Очолювана генерал-майором Корневим О.В. 7 ДШД є засобом верховного головнокомандувача ЗС РФ, на який покладено вирішення стратегічних (оперативно-стратегічних) і оперативних задач на театрах воєнних дій (стратегічних напрямках).

У зв'язку із займаною генерал-майором ЗС РФ Корневим О.В. посадою, останньому були підконтрольні різномірні сили, а в першу чергу три десантно-штурмові бригади. На нього покладалось виконання поставлених завдань відповідно до рішень та планів вищого військового командування РФ.

Крім того, до складу 7 ДШД входили артилерійські, десантно-штурмові полки, зенітно-ракетний полк, розвідувальні батальйони та ін.

Так, станом на 24.02.2022 в зоні оперативної відповідальності Корнева О.В. перебували наступні штатні формування:

- 108 гвардійський десантно-штурмовий полк, в/ч 42091 (м. Новоросійськ);
- 247 гвардійський десантно-штурмовий полк, в/ч 54801 (м. Ставрополь);
- 56 десантно-штурмовий полк (м. Феодосія, АР Крим);
- 1141 гвардійський артилерійський полк, в/ч 40515 (м. Анапа);
- 3 окремий зенітно-ракетний полк, в/ч 94021 (с. Новоросійськ);

- 104 окремий танковий батальйон (м. Новоросійськ);
 - 162 окремий розвідувальний батальйон, в/ч 54377 (м. Новоросійськ);
 - 629 окремий інженерно-саперний батальйон, в/ч 96404 (ст. Старотитарівська);
 - 743 окремий гвардійський батальйон зв'язку, в/ч 96527 (м. Новоросійськ);
 - 171 окремий десантно-штурмовий батальйон (м. Феодосія);
 - окрема рота радіоелектронної боротьби (орРЕБ) (м. Новоросійськ);
 - рота БПЛА (м. Новоросійськ);
 - окрема рота повітряно-десантної підтримки, в/ч 96536 (м. Новоросійськ);
 - 1681 окремий батальйон матеріального забезпечення, в/ч 75302 (м. Новоросійськ);
 - 32 окремий медичний загін (аеромобільний), в/ч 96502 (м. Анапа);
 - поштова станція зв'язку, в/ч 63785 (ст. Раєвська) та інші підрозділи ЗС РФ.
- Крім того, для посилення військових дій під час повномасштабного вторгнення до складу 7 ДШД були придані додаткові сили, а саме :
- 217 гвардійський парашутно-десантний ордена Кутузова полк (217 ПДП, в/ч 62295);
 - 115 окрема бригада спеціального призначення (115 обрСпП, в/ч 6942, м. Керч) (силами до ТГр);
 - 35 загін спеціального призначення «Русь», м. Сімферополь (силами до тактичної групи (далі - ТГр);
 - 606 центр спеціального призначення (далі – 606 цСпП) (силами до ТГр);
 - загін «Барс 6» (так звані «добровольці «Боевого армейского резерва страны»).

Управління і штаб 7 ДШД знаходились у с. Чернобаївка Херсонського району Херсонської області.

У розпорядженні Корнева О.В. як командира 7 ДШД перебувало наступне озброєння різних моделей, калібрів і модифікацій: 122 мм самохідні артилерійські установки 2С1 «Гвоздика», самохідна артилерійська установка 2С9 «Нона-С», 120 мм артилерійські гаубичні системи Д-30, 100 мм протитанкові гармати МТ-12 «Рапіра», БМД-2 «Будка», БТР-Д «Ракушка», БМД-1КШ, Р-149БМ, ПУ-12, КШМ (БМД-1КШ «Сорока», БМД-1Р «Синиця»), ПТ-САУ БТР-РД «Робот» (з ПТРК 9К113 «Конкурс»), БТР-3Д «Скрежет» (ЗУ-23 та ПЗРК «Верба»), машини управління наведення та артилерії 1В119 «Реостат», РСЗВ «Град», ПРП-3, 1В18, Р-156БТР, САУ 2С19М2 «Мста-С», РСЗВ 9К51М «Торнадо-Г», БТР-80 КШМ, 120 мм міномет-гаубиця 2Б16 «Нона-К», а також інша броньова техніка та артилерійські системи, за допомогою яких здійснювалось вогневе ураження цивільних об'єктів та населення.

Таким чином, Корнесу О.В. в зоні оперативної відповідальності під час його перебування на посаді командира дивізії підпорядковувалось щонайменше 6 полків (зенітно-ракетні, артилерійські, штурмові та ін.), 1 бригадне формування, 6 батальйонів, 3 роти, 3 окремі загони, зокрема і спеціального призначення, які вели маневрені агресивні воєнні дії.

Відповідно до постанови Великої Палати Верховного Суду України від 28 лютого 2024 року у справі № 415/2182/20, провадження № 13-15кс22 ведення

агресивних воєнних дій передбачає керівництво застосуванням збройних або воєнізованих формувань, сил і засобів для проведення воєнних операцій на певних напрямках під час вчинення акту агресії. Зокрема, організацію та управління реалізацією конкретних операцій, битв, ударів, боїв з боку збройних або воєнізованих формувань, зусиллями яких вчиняється акт агресії.

Корнев О.В. будучи командиром збройних сил в силу наданих йому службових повноважень був спроможний здійснювати ефективний контроль за воєнними діями та керувати конкретними напрямками воєнних дій. Отже, під час перебування на посаді командира дивізії здійснив ведення агресивних воєнних дій за допомогою підпорядкованих йому військових підрозділів.

Так, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на ведення агресивних воєнних дій на території Херсонської області, Корнев О.В., діючи за попередньою змовою з командирами інших військових підрозділів ЗС РФ, після отримання директив вищого військового керівництва ЗС РФ, з метою організації виконання завдань підлеглими військовими формуваннями у визначеній зоні відповідальності на Херсонському напрямку створили бойові порядки підпорядкованих військ, довели до підлеглих замисел дій у зоні відповідальності, поставили завдання підлеглим та приданим силам і засобам на дії в зонах відповідальності, затвердили рішення на ведення бойових дій підлеглих командирів та узгодили дії формувань Росгвардії.

Надалі, Корнев О.В., перебуваючи у не встановленому досудовим розслідуванням місці, у не встановлений час, але не пізніше 24.02.2022, користуючись своїми владними повноваженнями, виконуючи розпорядження вищого військово-політичного керівництва РФ, забезпечив перетинання підпорядкованими підрозділами зі складу 7 ДШД, які знаходились в його безпосередньому підпорядкуванні, адміністративного кордону України на межі з ТОТ Крим в районі населених пунктів Чонгар (КПВВ «Чонгар»), Каланчак (КПВВ «Каланчак») та Чаплинка (КПВВ «Чаплинка») Херсонської області, а також ведення агресивних наступальних дій з метою окупації суверенних територій України, а саме Херсонської області, у тому числі обласного центру - міста Херсон.

Встановлено, що з 24.02.2022 до 11.11.2022 (до моменту деокупації та звільнення Збройними Силами України правобережної частини Херсонської області) військовослужбовці ЗС РФ зі складу військових частин та з'єднань 7 ДШД, виконуючи злочинні вказівки командира дивізії генерал-майора Корнева О.В., вели агресивні воєнні дії, які включали бойові дії проти Збройних Сил та інших силових відомств України на території Херсонської області, з метою зміни меж її території, забезпечували окупаційний режим населених пунктів, усвідомлюючи та свідомо допускаючи при цьому настання тяжких наслідків, у тому числі загибелі цивільного населення.

Так, 24.02.2022 підрозділи сухопутних військ та військово-морського флоту у взаємодії з повітряно-десантними військами ЗС РФ, за підтримки літаків оперативно-тактичної та армійської авіації розпочали наступальні дії в Херсонській області.

Упродовж першої доби наступальної операції російським окупаційним військам вдалося захопити м. Генічеськ, м. Мелітополь, м. Нову Каховку, м. Олешки, прорватися до Каховського водосховища, переправитись через Каховську ГЕС і встановити контроль над вхідними гідротехнічними спорудами Північнокримського каналу. Для цього було сформовано щонайменше 19 батальйонно-тактичних груп (далі – БТГр), а також до складу сил угруповання 7 ДШД придано підрозділи Росгвардії (загальною кількістю не менше ніж 16 000 осіб).

24.02.2022 з 03:45 до 06:00 відповідно до рішення командувача угруповання військ (сил) «Південь», в інтересах командира 7 ДШД, було проведено повітряну фазу (нанесення авіаційних ударів по військовим об'єктам, пунктам управління, об'єктам протиповітряної оборони (далі – ППО), військовим формуванням з метою дезорганізації системи управління, придушення системи ППО, зниження бойового потенціалу військ ЗСУ).

Також за заявками командира 7 ДШД, яка проводила воєнні дії на Херсонському напрямку, в подальшому виділявся ресурс армійської та фронтової авіації, що перебував у підпорядкуванні вищого командування.

У подальшому 24.02.2022 з 06:00, відповідно до наказу командувача угрупованням військ (сил) «Південь», підрозділами 7 ДШД за затвердженим планом дій розпочато комплексне сухопутне воєнне вторгнення, а саме: після нанесення авіаційного та артилерійського удару почалася сухопутна складова, тобто проведення рейдових, розвідувально-пошукових, наступальних дій на території Херсонської області за визначеними маршрутами у своїх зонах відповідальності, а саме у напрямку м. Херсона, в подальшому ведення наступальних бойових дій у напрямку м. Миколаїв, після окупації території Херсонської та Миколаївської області продовження ведення рейдових, розвідувальних та диверсійних дій у напрямку м. Одеси, повної ізоляції України від Азовського моря й утворення сполучення по суходолу з тимчасово окупованою територією АР Крим.

Зокрема, підрозділи 247 десантно-штурмового полку (далі – дшп) 7 ДШД (в/ч 54801), у складі якого було сформовано дві БТГр (1 БТГр – 1 десантно-штурмовий батальйон (далі – дшб), гаубична (гарматна) самохідно-артилерійська батарея (далі – гсабатр), інженерно-саперні взводи (далі – ісв), розвідувальні взводи (далі – рв), взводи безпілотних літальних апаратів (далі – вБПЛА), взвод радіозв'язку та бойового забезпечення (далі – вРЗБЗ), протитанкові війська (далі – птв) (близько 400 осіб), (2 БТГр – 2 дшб, гсабатр, ісв, рв, вБПЛА, вРЗБЗ, птв) (близько 400 осіб), у період з 22.02.2022 до 24.02.2022 зайняли вихідний район і після проведення організаційних заходів здійснили марш у похідному порядку, який передбачав розгортання та вступ в бій за маршрутом: м. Джанкой, м. Красноперекопськ, м. Армянськ, КПВВ «Каланчак», с. Ставки, с. Бабенковка 1, с. Каланчак, с. Миколаївка, с. Зелене, м. Скадовськ, с. Степне, с. Михайлівка, с. Великий Клин, м. Гола Пристань, с. Кардашинка, м. Олешки та до 14:00 24.02.2022 року зосередились в районі західної околиці м. Олешки із завданням ведення розвідувально-пошукових дій, наступальних дій у районі відповідальності,

здійснення зачистки населених пунктів, блокування та тримання під контролем визначеної ділянки місцевості по лінії: м. Гола Пристань, с. Мала Кардашинка, с. Кардашинка, с. Солонці і не допущення прориву противника у напрямку ТОТ АР Крим.

У подальшому 1 БТГр 247 дшп у період з 25.02 до 01.03.2022 року брала участь у блокуванні м. Херсона та окупації обласного центру з північної та північно-східної частини. У період з 01.03.2022 до 16.03.2022 року 1 та 2 БТГр разом із 143 полком оперативного призначення військ національної гвардії РФ виконувала завдання щодо проведення фільтраційних заходів і зачисток у Дніпровському районі м. Херсона. У подальшому у взаємодії з 2 БТГр 247 дшп вказані підрозділи здійснили марш до с. Чернобаївка, з отриманим завданням зосередитись на північно-східній частині с. Чернобаївка та з приданим 33 зведеним стрілецьким батальйоном вести оборону аеропорту «Чернобаївка» (зона А).

Крім того, 108 дшп 7 ДШД, у складі якого було сформовано дві БТГр (1 БТГр – 1 дшб, гсабатр, ісв, рв, вБПЛА, вРЗБЗ, птв) (близько 400 осіб), (2 БТГр – 2 дшб, гсабатр, ісв, рв, вБПЛА, вРЗБЗ, птв) (близько 400 осіб) у період з 22.02.2022 до 24.02.2022 зайняли вихідний район. Після проведення організаційних заходів здійснили марш у похідному порядку, який передбачав розгортання та вступ в бій за маршрутом: 1 БТГр – м. Джанкой, м. Красноперекопськ, м. Армянськ, КПВВ «Каланчак», с. Ставки, с. Бабенковка 1, с. Каланчак, с. Миколаївка, с. Зелене, м. Скадовськ, с. Степне, с. Михайлівка, с. Великий Клин, м. Гола Пристань, с. Кардашинка, м. Олешки із завданням ведення розвідувально-пошукових дій, наступальних дій у районі відповідальності, здійснення зачистки населених пунктів, блокування та утримання під контролем визначеної ділянки місцевості в районі с. Кардашинка. 2 БТГр здійснила марш за маршрутом: м. Джанкой, м. Красноперекопськ, м. Армянськ, КПВВ «Каланчак», с. Ставки, с. Бабенковка 1, с. Каланчак, с. Миколаївка, с. Рідне, с. Брилівка, с. Щасливе, с. Чорнянка, с. Цикури, с. Плодове, м. Нова Каховка, с. Дніпріани, с. Корсунка, с. Кринки, с. Козачі Лагери та тримала під контролем визначену ділянку місцевості.

У подальшому підрозділи 108 дшп 7 ДШД у складі 1 та 2 БТГр у період з 01.03.2022 до 16.03.2022 року брали участь у взаємодії з 606 цСПП у блокуванні м. Херсона та окупації центральної частини міста. В подальшому у взаємодії з 28 зведеним стрілецьким батальйоном здійснили марш до с. Чернобаївка з отриманим завданням зосередитись на північно-східній частині с. Чернобаївка (зона Б).

У той же час, 56 дшп 7 ДШД, у складі якого було сформовано дві БТГр: 1 БТГр – 1 дшб, гсабатр, ісв, рв, вБПЛА, вРЗБЗ, птв (близько 400 осіб), 2 БТГр – 2 дшб, гсабатр, ісв, рв, вБПЛА, вРЗБЗ, птв (близько 400 осіб), у період з 22.02.2022 до 24.02.2022 зайняли вихідний район. Після проведення організаційних заходів вказані підрозділи здійснили марш у похідному порядку, який передбачав розгортання та вступ в бій, за маршрутом: м. Красноперекопськ, м. Армянськ, КПВВ «Чаплинка», с. Каїрка, с. Новий Гай, с. Чорна Долина, с. Кам'янка, с. Цикури, с. Плодове, м. Нова Каховка та до 19:00 24.02.2022

зосередились у визначеному районі, а саме у м. Таврійськ із завданням ведення розвідувально-пошукових дій, наступальних дій у районі відповідальності, здійснення зачистки населених пунктів, блокування та тримання під контролем визначеної ділянки місцевості в цьому районі. У період з 25.02 до 01.03.2022 року брали участь у блокуванні м. Херсона та окупації західної частини міста (Корабельний район міста). У період з 01.03.2022 до 16.03.2022 року – 1, 2 БТГр, разом із 23 окремим загоном спеціального призначення проводили фільтраційні, обмежувальні дії, зачистки житлових кварталів. 01.03.2022 року ці підрозділи виконували завдання із взяття під контроль вулиці Металургова в м. Херсоні, а 02.03.2022 року - із взяття під контроль під'їздів до адміністративних будівель на проспекті Ушакова у м. Херсоні. 03.03.2022 року частина сил виконувала завдання з охорони Херсонського аеродрому. 04.03.2022 року відповідно до бойового розпорядження 7 ДШД(г) № 6 зазначені формування здійснили маневр по межі Миколаївської та Херсонської областей за маршрутом с. Зелений Гай (Херсонська область), західна околиця с. Тернові Поди (Миколаївська область), південна околиця с. Любомирівка (раніше – с. Красне Знамя, Миколаївська область), 2 км на захід с. Новогригорівка (Миколаївська область), с. Зоря (Миколаївська область), дорога на схід с. Зелений Гай (Миколаївська область), 2 км на захід.

З 05.03.2022 до 31.03.2022 року 1 та 2 БТГр продовжили виконувати завдання за бойовим розпорядженням № 6 та нести службу на постах, організовувати розвідку.

У подальшому 56 дшп 7 ДШД, у складі двох БТГр разом із 5 зведеним стрілецьким батальйоном здійснили марш до с. Чернобаївка, із отриманим завданням зосередитись на північно-західній частині с. Чернобаївка (зона В).

З 24.02.2022 до 11.11.2022 під час ведення агресивних воєнних дій військовослужбовцями ЗС РФ, зокрема підпорядкованими Корнєву О.В., спільно з військовослужбовцями інших підрозділів та з'єднань ЗС РФ вчинялись широкомасштабні напади на цивільне населення та їх майно, які призвели до загибелі та поранення на території Херсонської області частини населення, знищення та пошкодження цивільних об'єктів. Крім того, підрозділами ЗС РФ здійснено окупацію більшої частини території Херсонської області (97%), включно з обласним центром, а також її повну економічну та гуманітарну блокаду.

У подальшому Корнєвим О.В. з метою встановлення контролю та військової логістики на тимчасово окупованих територіях Херсонської області забезпечено виставлення підпорядкованими військовослужбовцями блокпостів на основних дорогах та шляхах постачання, організовано проведення огляду, вилучення транспортних засобів, особистий обшук цивільних осіб, їх затримання.

Ураховуючи вищевказане, Корнєв О.В., діючи на виконання наказів і розпоряджень представників вищого військово-політичного керівництва РФ, за попередньою змовою групою осіб з іншими представниками влади РФ, командирами підрозділів ЗС РФ, Росгвардії та окупаційною владою РФ, усвідомлюючи явну злочинність власних дій, за допомогою підпорядкованих

військовослужбовців ЗС РФ вів агресивні воєнні дії на території Херсонської області.

Таким чином, громадянин РФ Корнев Олександр Володимирович, 02.07.1977 року народження, підозрюється у веденні агресивних воєнних дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України (у редакції ст. 437 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Старший слідчий в ОВС
слідчого відділу Управління СБУ
в Херсонській області
підполковник юстиції

Вероніка Михайлівна ФРОЛОВА

ПОГОДЖУЮ

Старший прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні –
начальник відділу процесуального
керівництва та підтримання публічного
обвинувачення управління протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Херсонської обласної прокуратури

Дмитро Васильович КАПІТАН

Права підозрюваного:

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Вручена **Корнєву Олександровичу Володимировичу**, 02.07.1977 року народження, який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 (витяг)

Стаття 42 Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

...

3. Підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що

охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

....

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності.

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від

кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні.

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;

2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів (крім кримінальних проваджень щодо корупційних кримінальних правопорушень та кримінальних правопорушень, пов'язаних з корупцією);

2) корупційних кримінальних правопорушень та кримінальних правопорушень, пов'язаних з корупцією, за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи (осіб) у вчиненні будь-якого корупційного кримінального правопорушення чи кримінального правопорушення, пов'язаного з корупцією, та якщо інформація щодо вчинення такою особою (особами) кримінального правопорушення буде підтверджена доказами, і за умови повного або часткового (з урахуванням характеру та ступеня участі особи у вчиненні злочину) відшкодування підозрюваним або обвинуваченим завданого збитку або заподіяної шкоди (якщо такі збитки або шкода були завдані);

2-1) корупційних кримінальних проступків, нетяжких або тяжких корупційних злочинів, а також кримінальних правопорушень, пов'язаних з корупцією, у разі відсутності ознак вчинення цих кримінальних правопорушень у співучасті, що підтверджується матеріалами кримінального провадження, і за умови повного відшкодування підозрюваним або обвинуваченим завданого збитку або заподіяної шкоди (якщо таких збитків або шкоди було завдано);

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених

групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим, який є організатором злочину, не може бути укладена у кримінальних провадженнях щодо корупційних кримінальних правопорушень та кримінальних правопорушень, пов'язаних з корупцією, за винятком випадку укладання угоди на підставі пункту 2 цієї частини та за умови викриття ним іншого організатора корупційного кримінального правопорушення або кримінального правопорушення, пов'язаного з корупцією.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі

збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з

моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правничою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

від 30.06.1993 № 3352-ХІІ (витяг)

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

знайомитися з правилами тримання під вартою;

на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

триматися в належних умовах;

вертатися до Комісії з розгляду скарг на неналежні умови тримання в установах для попереднього ув'язнення та установах виконання покарань щодо встановлення факту та/або строку тримання в неналежних умовах з метою поновлення порушених прав та у разі незгоди з рішенням Комісії оскаржувати його в судовому порядку;

звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, Міжнародного кримінального суду, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, встановлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку,

встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеного їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» (витяг)

...

ч. 10. пункт 2) суб'єкти подання інформації, органи (установи), де перебувають затримані особи:

- інформують під час затримання кожен особу про право та можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону України «Про безоплатну правову допомогу», вручають пам'ятку для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-213103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги).

Закон України «Про безоплатну правничу допомогу»

від 02.06.2011 №3460-VI (витяг)

Стаття 13. Поняття безоплатної вторинної правничої допомоги

1. Безоплатна вторинна правнича допомога - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя.

2. Безоплатна вторинна правнича допомога включає такі види правничих послуг:

- 1) захист;
- 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правничу допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами;

3) складення документів процесуального характеру. Стаття 14 «Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу»

Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

6) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

7) особи, у кримінальних провадженнях стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії, а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.

Глава 24-1

ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297-1. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (*in absentia*) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому

кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297-2. Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;

4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;

5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297-3. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297-2 цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297-4. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-1 цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297-5. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Права і обов'язки підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав:

«__» _____ 20__ р. «__» год. «__» хв.

Підозрюваний

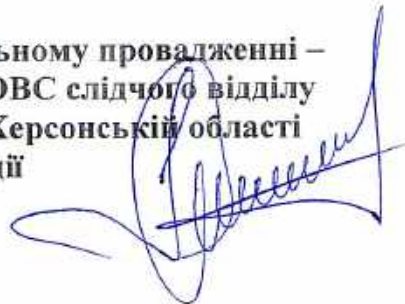
(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Захисник

«__» _____ 202__ року

Письмове повідомлення про підозру та пам'ятку процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручив:

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Херсонській області
підполковник юстиції

Вероніка ФРОЛОВА